

متن پرسش

سلام علیکم استاد بزرگوار: ببخشید سوالی داشتم، راجع به نظر مقام معظم رهبری حافظه الله درباره عرفان نظری. ایشون می‌فرمایند که بنده هیچ ورودی به مباحث عرفان نظری ندارم، و هیچ مخالفتی هم ندارم. از طرف دیگه در یک کلیبی که پخش شده، می‌فرمایند که عرفان نظری فایده ای ندارد. عرفان عملی رو باید گسترش داد. (یعنی اون مسلک و توصیه های خود عرفا رو در جامعه بگیریم و اینکه کاری کنیم مثلاً چندین هزار نفر از طلاب اهل نماز شب بشوند و از این دست کارهای عملی). و بعد یک خاطره از حضرت امام (ره) می‌فرمایند که از نرفتن سر جلسات آ میرزا جواد آقا ملکی بسیار متاسف بودن و دلیل نرفتنشون هم این بوده که فرمودن مغزمان پر بود از مطالب [عرفان نظری]. خواستم بدونم من بعنوان طلبه ای که میخواهم وارد عرفان نظری بشم، چجوری باید جمع کنم بین این دو سخن آقا که ورودم به این حوزه، مطابق با نظرات و تأییدات مقام عظمای ولایت باشه؟ اگر بنده دخول کنم در وادی عرفان نظری، این یک نوع بی اعتنایی به سخن ولی امر مسلمین نیست؟ ممنون میشم جواب بدید استاد بزرگوار.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همچنان که قبلاً ذیل آن کلیپ در کانال مطالب ویژه عرض شد آری: به هر حال اصل، عرفان عملی و اخلاق است ولی ملاحظه کردید که حضرت امام در سالهای آخر عمر خود با تفسیر سوره حمد، عمیق ترین مباحث عرفان نظری را به میان آوردند و در نامه ای که به آقای گورباچف نوشتند متذکر ابن عربی و ملاصدرا شدند و این بدین معناست که ما در این تاریخ اگر بخواهیم به صورت قدسی همراه با معاریفی اصیل حاضر شویم نمی‌توانیم از مطالب مذکور غفلت کنیم. موفق باشید